

heder for ministerkontrol med bevillingerne med særligt henblik på, om der bør foretages ændringer i de gældende love om kunststøtte med hensyn til administration og appelmuligheder.

Udvalget nedsættes på ny ved begyndelsen af folketingsåret 1977-78 med henblik på afslutning af arbejdet i dette folketingsår.“

Forslaget blev fremsat med henblik på færdiggørelse af det arbejde, som blev påbegyndt af det af folketinget i 2. samling 1974-75 nedsatte udvalg og videreført af de tilsvarende udvalg, der blev nedsat i folketingsåret 1975-76 og 1976-77, 1. samling. (Årbogen 1975-76, side 394 og 1976-77, 1. samling, B. I, nr. 4).

Forslaget til folketingsbeslutning gik direkte til 2. behandling uden udvalgsbehandling.

Efter at et ændringsforslag fra fremskridtspartiet var forkastet blev forslaget til folketingsbeslutning ved 2. (sidste) behandling vedtaget enstemmigt med 160 stemmer.

4. Valg af folketingets ombudsmand.

Af den af retsudvalget afgivne betænkning af 15. marts 1977 (B. sp. 35) fremgår, at folketingets hidtidige ombudsmand, Lars Nordskov Nielsen, på forespørgsel havde erklæret sig villig til at modtage genvalg.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) indstillede, at *Lars Nordskov Nielsen* blev genvalgt til folketingets ombudsmand.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) gav i en udtalelse udtryk for, at ombudsmandsinstitutionen, siden den blev oprettet, havde virket ganske utilfredsstillende for borgerne, og at det på baggrund af erfaringerne ville være mest fornuftigt at ophæve ombudsmandsinstitutionen.

Da der imidlertid var et klart politisk flertal for at opretholde institutionen, måtte det være afgørende at vælge en ombudsmand, der var ubelastet af en ministeriel karriere, og som i skrift og tale havde vist sig at være uimponeret af det bestående administrative system.

Mindretallet indstillede herefter professor, dr. jur. *Peter Germer* som ombudsmand.